

førte Grunde, at der tilføies § 10: „Enhver Sags Hovedforhandling, derunder indbefattet dens Paakjendelse, bør skee i den samlede Rigsret af 16 Dommere efter § 2“; og henholder man sig i Forbindelse dermed til den foran tagne Forbeholdenhed.

Udvalgets Mindretal (Krabbe og Driif) kan ikke tiltræde denne Indstilling, men foreslaaer at vedtage § 11, saaledes som den overeensstemmende med Regjeringens Udcast er affattet i det fra Folkethinget modtagne Lovforslag. Vi mislikende ingenlunde Vægten og Betydningen af de af Fleertallet anførte Grunde, men da Fleertallet selv synes at indrømme, at den rette Mening af Grundlovens § 72 maa ansees tvivlsom, og man ved i den omhandlede Retning at gennemføre dens Forkrift i en organisk Lov, saavidt vi skjønne, kun har Balget mellem at bestemme, at Rigsrettsagerne kunne paakjendes af et mindre Antal Dommere end det, hvoraf Rigsretten skal bestaae, eller at vælge overtallige Dommere, der ved Sagens Paabegyndelse have at tage Sæde i Retten, for i Tilfælde af, at een eller flere af de ordinaire Dommere faae Forfald, at indtræde i deres Sted, have vi valgt den Fremgangsmaade, der forekom os mindst afvigende fra Grundloven, nærmest overeensstemmende med den almindelige Lovgivning og derhos i enhver Henseende meest hensigtsmæssig og praktisk. Rigsrettens eiendommelige Besskaffenhed forekommer os ikke at udelukke en Sammenligning mellem denne Domstol og Landets overordnede af flere Medlemmer bestaaende Domstole, og da de Anordninger, hvorved Antallet af disses Medlemmer er fastsat, tilstede, at et ringere Antal end det, hvoraf enhver Ret bestaaer, maa deeltage i Sagens Paakjendelse, hvilket saaledes er Tilfældet med Højesteret (Instrux af 7de December 1771 § 1 og 4), Lands-Overs samt Hofs og Statsretten i Kjøbenhavn (Reglement af 15 Juni 1771 § 1 og 23, Forordning af 25de Januar 1805 § 5, Lands-Overretten i Viborg (Placat af 2den Juni 1847) ligesom ogsaa med Kjøbenhavns Criminal- og Politieret (Forordning af 28de Febr. 1845 § 5 og 9), skjønne vi ikke, at det kan have nogen særdeles Betænkelse at følge

samme Fremgangsmaade med Hensyn til Rigsretten. Grundloven har i § 72, som i flere andre Paragrapher kun givet et Omruds, som det er forbeholdt den samme Lovgivning at udfylde, og det forekommer os klart, at Grundloven, saafremt det havde været Meningen, at ingenlunde et ringere Antal end 16 Medlemmer kunde deeltage i Paakjendelsen af en Rigsretts sag, maatte have antydnet dette ved at henviser til Balget af overtallige Dommere. At Grundloven ved at fastsætte Antallet af Folkethingets og Landstingets Medlemmer tillige har fastsat, hvor mange af disses maatte være tilstede, for at en gyldig Beslutning kunde tages, beviser kun, at dette er anseet at være af saa overveiende Vigtighed, at det ikke burde overlades til Thinget selv at tage Bestemmelse derom i dens Forretningsorden, og synes saaledes at tale for, at Grundloven med Hensyn til Rigsretten har villet overlade den lovgivende Magt større Raaderum.

At et større Antal Dommere i vor Lovgivning antages at give større Garantie for Sagens retfærdige Paakjendelse, ville vi ingenlunde bestride, men ligesom det vistnok tør antages, at Rigsretten, forudsat, at Lovforslagets § 11 antages, sjelden vil blive beklædt med et ringere Antal end 14 Medlemmer, saa synes selv et Antal af 12, der overstiger det, som i Højesteret udfordres til at paakjende selv de vigtigste criminelle Sager med $\frac{1}{3}$, i Forbindelse med de øvrige Forkrifter for Rettens Sammensætning og Virksomhed at give den Garantie, man med Billighed kan fordrer.

Balg af Suppleanter vil desuden gjøre det nødvendigt, at flere af Landstingets Medlemmer i Tilfælde af en Rigsretts sag maae give Nøde i Retten og overvære sammes Forhandlinger, uden at deres Deeltagelse i selve Sagens Paakjendelse altid vil være nødvendig, og den deraf flydende Tidsanvendelse og undertiden ogsaa Bekostning vil saaledes være spildt. Det vil ikke kunne tilstedes Suppleanterne overeensstemmende med § 64 at rette Spørgsmaal til Bidnerne, og dette kan have til Følge, at de senere, saafremt de komme til at deeltage i Sagens Paakjendelse, faaene Dplysninger, der ikke kunne tilveiebringes. Men Balg af Suppleanter forekommer os, som ovenfor anført,